

Tro. Brøstholden kan den ogsaa i høj Grad blive ved Auktions- og Udlægsskøder, saaledes som det ogsaa er nærmere udviklet, der vil Statskassen næsten altid tabe. Den ærede Ordfører indrømmede, at det foreslaaede mulig vil virke som en Forhøjelse i disse Tilfælde, men en Forhøjelse, som paa ingen Maade er uretfærdig; det maa jeg ganske slutte mig til. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) mente, at Retfærdigheden bød, naar man i Ejendomsskyldloven havde visse Fradragsregler, at indføre samme Fradragsregler med Hensyn til Ejendoms-skyldvurderingen her i Stempeloven. Jeg kan aldeles ikke indrømme det ærede Medlem, at denne Betragtning er rigtig, det er to ganske forskellige Ting, hvorom Talen er her. I det ene Tilfælde er der Tale om en Besiddelsesafgift, i det andet om en Overdragelsesafgift, og at Besidderen af en af de paagældende smaa Ejendomme saa godt som altid vil være en Mand, som er saaledes socialt stillet, at han bør have Fradrag, er rigtigt nok, men derfor behøver det ikke at være rigtigt, at der ved Overdragelsen af en lignende lille Ejendom er den samme Grund til Lempelse af Afgiften, thi de smaa Ejendomme kunne lige saa godt være paa Spekulanter Hænder som de store, og Overdragelse er desuden noget fuldstændig andet end Besiddelse. Der er en helt anden Lovgrund med Hensyn til Afgiften i det ene Tilfælde end i det andet.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 36 og de følgende, som vedrøre Aktiestemplet, skal jeg sige, at jeg ikke ønsker atter at komme tilbage til de gode Grunde, som tale for en væsentlig Forhøjelse af dette Stempel. Den ærede Ordfører sagde, at det er forhøjet med 60 Gange. Det er meget rigtigt; det er ogsaa rigtigt, at det lyder formidabelt, men naar man ser paa Tingene, som de ere, er der ikke noget saa mærkeligt deri, thi Forholdet er, at ved de Domme, den ærede Ordfører omtalte, er man kommen ned til en Beskatning af Aktier, som aldeles ikke var Lovgivernes Mening i 1861. Man opstillede den Distinktion, som i Praksis under mere udviklede Forhold aldeles ikke kunde gennemføres, nemlig at en Aktie skulde stemples efter den Art af Formueværdi, den repræsenterede. Repræsenterede den fast Ejendom, skulde den stemples efter 1ste Klasse, repræsenterede den Skibe, efter 2den Klasse, og repræsenterede den Penge eller Løsøre, efter 3die Klasse. Men det er jo aldeles umuligt at gennemføre det, efterhaanden som Aktieselskabsfor-

men har udviklet sig til at blive, hvad den nu er, og derfor have Domstolene vist meget fornuftigt afgjort Sagen derhen, at Aktierne allesammen eller omtrent allesammen blive stemplede med 3die Klasses Stempel. Naar vi nu, som den ærede Ordfører sagde, forhøje det til det 60-dobbelte, komme vi meget nærmere til, hvad der var Lovgivernes Mening i 1861, end efter den Ordning, som nu i Praksis er gældende. Sikkert er det ogsaa, at dette Aktiestempel, som er foreslaaet af Regeringen, er ikke højere, end at det holder europæisk Maal, om jeg saa maa sige; det svarer til, hvad der ydes i de vigtigste europæiske forretningsdrivende Lande. Nu foreslaar Udvalget her at sætte det ned for Ihænde-haverpapirer, sætte det op for Navnepapirer og sætte det ned for Transporter. Jeg tror, at Regeringsforslaget var korrekte, mere logisk, ogsaa mere stemmende med de praktiske Forhold, men man kan ikke rejse nogen afgørende Indvending mod dette, thi jeg tror, at det finansielt vil blive omtrent det samme, og omend jeg mener, at Afstanden mellem Ihænde-haverpapirer og Navnepapirer burde være større end efter Udvalgets Forslag, erkender jeg, at Aktieselskaber i vore Dage meget ofte stiftes saaledes, at det er bestaaende Forretninger, som gaa paa Aktier, det vil sige, at Ejerne af Aktierne blive i Virkeligheden saa godt som udelukkende eller aldeles overvejende vedkommende Forretnings Ejere og faa Aktier, lydende paa deres Navn, og jeg erkender, at ved den Ordning, Regeringen havde foreslaaet, vilde disse Navnepapirer være slupne betydeligt billigere, end der i de af mig nævnte Tilfælde her var særlig Anledning til. Jeg mener, at det vil blive saaledes, at det finansielle Udbytte om ikke bliver fuldt saa stort saa dog i det mindste nærmer sig til, hvad det vilde blive efter Regeringens Forslag. Og tage vi Udvalgets Forslag i Forbindelse med Forslaget om en rimelig Beskatning af Laan mod haandfaaet Pant i Banker, som tilsigtes ved § 142, og som jeg senere skal gøre nogle Bemærkninger om, vil der i alt Fald ikke blive Tab for Statskassen.

Under Nr. 42 er der stillet Ændringsforslag om et Tillægsstempel for Obligationer til over 4 pCts Rente i Tilfælde af Rentebevillingernes Bortfalden ved Ophævelse af eller Forandring i Loven af 1855. Jeg har kunnet tiltræde dette, skønt jeg ganske vist i og for sig finder, at det at beskatte Folk efter Højden af den Rente,